Ч. 40 Второк 21 лютого (5 марця) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

З молодоческого табору.

Під таким заголовком помістила староческа ґазета Politik, допись з Відня, котра з того взгляду, що і нам ставлено, ба й ще ставить ся за примір політиковане Молодочехів, есть і для нас дуже цікава. В дописи сій каже ся:

„Дивні то чувства, з якими еліта молодоческого клюбу послів споглядає на надходячі вибори до сойму краєвого. Щось в роді розваги і пізнаня вкрадає ся в серця побідителів староческой партиї, а коментарі, з якими они розбирають кампанію виборчу, звучать якось меляхолічно. „Була то велика хиба“ — сказав мені недавно один обачний молодоческий посол — що ми не лишили старочехам бодай десять мандатів до Ради державної, щоби замкнути приступ до клюбу всїлякиим елементам, котрих тепер не можемо позбути ся.

Побіда нашої партиї в 1891 р., була нам основателям молодоческої партиї зовсїм не на руку, бо ми вже тогди перечували евентуальні наслїдки. Один крок був би уратував старі традициї молодоческої партиї, іменно, коли-б проводирі партиї були заняли рішуче становище супротив „поступовцїв“ і социял-демократів. Позаяк то не стало ся, мусимо тепер принимати людий, о котрих ми переконані, що они нас вже тепер за чуб взяли, а котрим будемо мусїли уступити ся може навіть скорше, як того сподїваємо ся. Результат виборів до сойму потвердить на певно наші обави.

Головну причину, для чого в молодоческій партиї панують так невідрадні відносини, треба шукати передовсїм в розладї, який настав в клюбі. У нас нема одноцїлого поступованя, нема проводу, все робить ся без приготовленя, без зрілої розваги. Ми радили н. пр. в клюбі соймовім, які треба предприняти кроки, наколи б намістник ґр. Тун до репрезентантів чеського народу говорив по нїмецки. Ми розійшли однакож не урадивши в сїй справі нїчого. Настала відтак ворушлива сцена, котрої наслїдком було, що ґр. Туна звеличано в цїлій Монархиї яко великого побідителя Молодочехів.

Подібно малась річ, коли недавно в Палатї послів ґр. Кавніц яко референт став говорити по чески. Він зробив то для пос. Бжезновского на приватне его бажанє. Коли відтак на засїданю підняла ся буча, більша часть з нас станула як осторпіла не знаючи, що робити. Немалу несподїванку зробив нам зараз по тім др. Сляма, котрий на власну руку загрозив виступленєм Молодочехів, бо тим зробив неможливою всяку акцию нашого клюбу змагаючу до забезпеченя рівноправности чеських бесїд в Палатї послів. Ми розважали нераз, чи не треба би нам визвати рішенє президиї в сїй справі поданєм письменного, уложеного лиш в чеській мові внесеня.

Як же можемо тепер виступити з таким внесенєм перед Палату, коли заявленєм посла дра Слями маємо в першій мірі звязані руки? Чи клюб серед істнуючих обставин рішив би ся до пасивної опозиции? Ледви. Як неполїтичне було впрочім виступленє пос. Слями, найлїпшим доказом енерґічні голоси чеських ґазет провінцинальних, котрі вже говорять о можливости абстиненциї молодоческої партиї.... Як я вже згадав: в наших рядах настав повний розлад.

На повисший темат розладу в партиї та нерозважного і неоглядного поступованя, далось би і у нас дуже богато сказати. Ми позволимо собі звернути тут увагу лиш на той один факт, який певно лиш з нерозваги та неоглядности приключив ся основателям головного руского комітету виборчого, котрі кооптуючи собі членів, видко за богато числили на розвагу і патріотизм декотрих з тих, котрих постановили собі придбати, коли з ними наперед не порозуміли ся і не почули від них слова згоди. Як би не та нерозвага і неоглядність, не було би прийшло до того, щоби кооптований член, судия п. Антін Дольницкий, в письмі до нас домагав ся спростованя в тім напрямі, що его кооптовано без его згоди, і що він відозви комітету не підписував анї нікого не уповажняв до підписуваня. Так само не мало би було „Дїло“ причини підсувати основателям комітету гадок, якими він певно не руководив ся. В полїтицї треба передовсїм розваги і оглядности.

Росийский міністер для справ заграничних.

Цар Николай II дав довго ждати на своє рішуче слово; видко, що й сам не міг довго рішити ся кого має іменувати своїм міністром для справ заграничних в нинїшну пору. Були всїлякі комбінациї що-до обсади сего важно становища. Росийскі панслависти були би певного дуже радо виділи на сїм становищи ґр. Іґнатєва або росийского амбасадора Нелидова — цар видко важив ся, що більше увзляднити при іменованю нового міністра, чи справи на всходї чи на заходї, позаяк бодай зараз в першій хвили говорено, що справи на всходї суть для Росиї далеко більшої ваги і длятого треба

РОЗБИШАКИ НА РІЦІ МІСІСІПІ.

Повість з житя американьских поліщуків.

Фридриха Ґерстекера.

(Дальше.)

Не дивниця, що навіть найлютїйші з розбишаків уступали ся зі страхом і з почестию для Ґеорґінії, а крик притих нараз, як би на яке чародїйне слово. Висока, благородна постать красної жінки станула гордо, справдї як начальниця саме перед ними — чорне, мягке як шовк волосе звисало ій густими кучерами на мало лиш закриту шию, а чорні еї очи, отінені довгими рісницями, глянули грізно по мужчинах, що ще перед кількома хвилями підняли були таку бучу, та здавали ся визивати того, хто би важив ся ставити опір еї власти.

Лиш мурин кидав собою, як скажений і хотїв увільнити ся, так, що ті, що его держали, мусїли ужити всеї сили, щоби до того не допустити.

— Що завинив той чоловік? — спитала наконець Ґеорґіна тихим, але все-таки в кождім хоч би й найменшім слові зрозумілим голосом — що значить сей розрух?

Всї хотїли нараз відповідати і зробив ся такий крик, що й слова годї було зрозуміти — наконець виступив Петро і короткими словами розповів, що стало ся; а коли він розповідав про напад мурина, стала кричати цїла товпа на все горло:

— Убити того пажерливого звіра, що як пантера хотїв загризти чоловіка.

— Чи ви мужчини? — відповіла Ґеорґіна гнїввливо і грізно впила ся очима в того, що підмовив був ватагу — чи хочете межи нами викликати ворохобню та борбу, підчас коли ворог окружає нас зі всїх боків? Хиба-ж не ви перші зачепили мурина? Та ще й дивуєте ся, що гадина укусить, коли на ню настолочите? Рушайте кождий на своє місце. — Ваш капітан готов кождої хвилї надійти, а ви знаєте, що вас би чекало, коли-б він в сїй хвили був тут на моїм місци. — Розходїть ся.... виспіть ся і не робіть криків.... перший, що провинить ся против законів, буде укараний після їх постанови.... як онто небо над нами, так вам по правдї кажу. Коли мурин провинив ся, то не уйде кари.... я була би послїдна, що боронила би его. — Скорс Келї верне, то він розслїдить вашу суперечку.... до того часу нехай буде спокій.

Лодкарі поморкуючи послухали розказу і відступили від звязаного мурина, а Петро як-раз приступив до него, щоби его взяти в свою опіку, доки аж не верне капітан, коли глипнув на двері від Кельової хати. А там побачив він бліду, делїкатну постать божевільної, як она, підгорнувши собі розпущене волосе з білого як мармор чола, дивила ся стовпом на зібрану коло „бачелерсгаль“ ватагу, а відтак розсьміяла ся голосно, як мала дитина і пустилась на право через площу та щезла нараз межи хатами.

Все то стало ся так борзо і нагло, що той з близною в першій хвили сам не знав, чи то правда, чи лиш ему так привидїло ся. Але Ґеорґіна, котра побачила, що він туди чогось дивить ся, глянула й собі в ту сторону, та заздріла ще ледви кінчик еї сукнї, коли й зараз здогадала ся, що то значить ся.

— Біжіть за нею! — крикнула она борзо і показала в ту сторону — біжіть за нею Боліварь.... Петре.... Веслї.... приведіть еї зараз назад.

Петро послухав зараз даного ему приказу, а кількох з найтверезїйших поплелись і собі за ним, підчас коли другі, може й раді з нагоди, що можуть неспостережено висунути ся, позабирали ся чим скорше до своїх помешкань. Лиш сам Болівар лишив ся звязаний на землі. Ґеорґіна, що правда, розвязала тепер его борзенько, але у неї на думцї було лиш то, щоби Марию чим скорше завернути. А мурин запитий і приголомшений тим страшним ударом та ослаблений послїдним напруженєм всїх сил в повній розпуки борбі, поступив ся кілька кроків і повалив ся відтак на землю.

Ґеорґіна лиш закусила тоненьку губу і тупнула маленькою ніжкою об землю.

— Скотина! — сказала она зтиха сама

іменувати такого міністра, яким міг би бути льондоньский амбасадор бар. Шталь. Стало ся однакож инакше; кн. Лабанов-Ростовский, іменований вже на посаду амбасадора в Берлині, одержав нараз іменоване на міністра для справ заграничних. Єсть се факт безперечно великої ваги і особливо у Відни та цілій Австриї, ба навіть в цілій Европі мусів звернути на себе увагу. Ось як пише в сій справі Fremdenblatt, орган нашого міністерства справ заграничних:

Вість, що кн. Лабанова покликано на наслїдника Гірса, принято у всіх столицях з вдоволенєм. Кн. Лабанов займав через сорок лїт високі становища і єсть найбільше знаною особою в дипльоматиї европейскій та европейскім товаристві. З ним вступає на чоло петербургского уряду заграничного особа, котрої значінє і характер в політичнім сьвіті знані кождому. Звістно, що єму повіряно нераз дуже трудні справи і він їх знаменито залагоджував, що єму повіряно помиреня, посередництва та вирівнуванє противностий. Звістно, що він єсть чоловіком спокійного погляду і миролюбивого успособленя і длятого видать в єго іменованю нову потїшаючу ознаку зовсім мирного змаганя російскої політики і запоруки, що царскі наміреня висказані вже в маніфестї будуть виконані певною рукою в дусї того, що їх диктує. Кн. Лабанов має так богато досьвіду, як мало котрий із сучасних дипльоматів. Єму тепер вже сїмдесять лїт, але він ще повен сили і держить ся добре та споглядає здорово на житє, котре звело єго з многими знаменитими людьми і важними подіями публичного житя другої половини сего столїтя. Він розпочав свою карієру за Нессельродого, за Гірса заступав він Росию в Туреччині, котру мав по війні помирити з Росиєю. Другий раз прийшов він до Константинополя, коли берлиньский конґрес витворив на всході нову ситуацию, а з початком вісімдесяти років прийшов до Відня яко амбасадор і перебув там тринайцять лїт. Він знає й другі краї з власного погляду, а многих рішаючих в них мужів з особистих зносин з ними.

Але нїгде не дїлав кн. Лабанов так довго, як у Відни і тут можна було особливо оцінити єго прикмети. Будучий російский міністер для справ заграничних єсть чоловіком широких поглядів. Він не дивив ся нїколи на справу з маловажної їх сторони, а все зважав на широку їх основу і в тім дусї дїлав. Завдяки тому знаходив він завсігди в трудних ситуациях спосіб, як би полагодити непорозуміня. Кн. Лабанов стояв не лиш в дружних зносинах з нашим міністром справ заграничних, але був також і у нашого Монарха persona gratissima, а то само проявляє вже достаточно о єго вартости, о значіню єго інтелїґенциї і єго характеру. Місце, яке він тут займав, дає також і певність, що він знає дуже добре наміреня, які суть в наших верховодячих кругах. Кн. Лабанов зуміє поінформувати свого монарха і верховодячі круги в Росиї дуже точно о тутешних відносинах і настрою та буде міг довести в Петербурзї до доброго пониманя нашої політики. Він знає, що у нас звертають на себе цїлу увагу великі і важні внутрішні задачі, він знає також, що всї народи нашої держави бажають щиро і поважно мирних і дружних відносин до великої російскої держави. В тім то й лежить запорука для удержаня і дальшого плеканя дружних відносин сусїдских, які істнують межи Австро-Угорщиною а Росиєю для добра обох держав.

Перегляд полїтичний.

В Палатї послів має ся розпочати нинї загальна дискусия над реформою податків. Дальша проґрама робіт не єсть ще постановлена, але єсть надія, що заким скінчить ся дискусия над реформою податковою, упорає ся комісия буджетова з своєю роботою і тогди розпічне ся дебата буджетова. На всякий случай по дискусиї над реформою податковою, буде ухвалена провізория буджетова.

З Петербурга доносять, що там повторились розрухи студентскі і прибрали такі розміри, що аж войско мусїло робити порядок. В інститутї технольоґічнім домагало ся 1600 студентів уступленя ректора.

Донька ґр. Льва Толстого заявляє в часописи „Волґа", що єї батько не єсть автором звістного отвертого письма до Николая II.

Іменованє кн. Лабанова міністром справ заграничних викликало в Льондонї велике здивованє, але мимо того праса російска витає радо се іменованє і уважає єго за знак, що Росия хилить ся до тридержавного союза.

Новинки.

Львів дня 4 марця 1895.

— Громаді Грабовець скільский в повітї стрийскім удїлив Є. В. Цїсар сто зр. запомоги на відбудованє погорівшої церкви.

— Поминальне богослуженє за бл. п. Найд. Архікнязя Альбрехта відбуло ся в суботу у Львові в латиньскій катедрі львівскій. Богослуженє правив Є. Е. Архієпископ Моравский в асистенциї численного духовеньства. В костелї були урядники ц. к. Намістництва, Видїлу краєвого, Рада міска, професори Університету і Полїтехніки, войско і и. По богослуженю відбула ся на площи Марийскій дефіляда войска. — На провінциї відбули ся також поминальні богослуженя за пок. Архікнязя.

— Ґімнастика яко обовязковий предмет буде введена від осени в шістьох ґімназиях в Австриї, а то в двох ґімназиях в Чехії, в двох в низшій Австриї, в одній в Мораві і в одній в Стириї. На ґімнастику будуть призначені дві години тижнево і то рано межи 9 а 10 годиною, або в полудне межи 12 а 1-ою. З такого обовязкового предмету чей будуть студенти раді.

— З радости. Один спекулянт анґлійский зробив добрий інтерес в републицї трансвальскій і з радости зробив таку дурницю: наляв шампаньского вина за 8000 марок до ванни і скупав ся в такій дорогій купели. Мабуть богато мусів заробити, коли єго на такі збитки стало.

— Запис міліонера. Недавно в Москві помер міліонер К. Масурин. В завіщаню записав 400.000 рублів свому слузї Филипову, котрий служив у него вірно трийцять лїт. Отже слуга став тепер паном на всю губу, бо має маєтку пів міліона зр. Цїкаво, що він з ним зробить.

— Відчуванє на віддаленє. Француски ґазети розписують ся широко о слїдуючім фактї:

до себе. Але погоня в сїй хвили звертала більше єї увагу, як щоби она журила ся мурином. Побігла на то місце, де дївчина мусїла перелїзти через досить високу огорожу, і чекала тут нетерпеливо, коли Марию приведуть. Она-ж і не могла собі того подумати, щоби тото божевільне дївча, що ще лиш недалеко відбігло, могло серед зовсім незнаної собі гущавини уйти рук людий, що знали тут кожде перевернене дерево, кожде місце і звідки взагалї годї було втечи. Але чи запиті лодкарі й самі не знали, що роблять та гнали лиш на осліп, чи може Петро збаламутив ся тим, що побіг в ту сторону, куди дївчина первістно була пустила ся, думаючи, що она буде заєдно бічи тою самою стороною, досить, що розбишаки облетїли весь ліс і не знайшли нї найменшого слїду по дївчинї та мусїли з нїчим назад вертати.

Правда, Петро казав, що она не може сидїти десь в корчах, бо они би були єї вже давно вишукали, не що иншого, лиш она упала у воду та й утопила ся; але Георґіна не далась тим успокоїти. Мужчини мусїли ще раз іти шукати та не скорше вернули, хоч знову так само без успіху, аж коли так вже було змеркло ся, що в густім лїсї годї було вже дальше шукати. Через ніч не можна вже було нїчого зробити, а Георґіна потїшала ся тим, що дївчина не могла нїяк видобути ся з острова і на другий день буде можна єї легко відшукати.

15.

Звиданє.

Місісіпі — величезна ріко того далекого сьвіта — шалено й величаво котиш ти свої могучі води до моря та сягаєш своїми кріпкими раменами на всхід і захід, в саме внутро тисячі миль віддалених скалистих гір і в найглубше положені розколини стрімко в гору піднимаючих ся Алїґенів [1]). З північних, ледом вкритих озер [2]) береш свої води, а русло і дорога тобі за вузкі, коли збереш свої сили і несеш їх до шаленої борби против тихого заливу [3]). Як то войско, в котрім нема карности, не признають твої води над собою нїякого иншого пана, як лиш тебе; на право й ліво розбивають они безправно береги й гати, заривають цїлі простори та несуть в своїх струях — нищать все, що їм стане в дорозї, розбивають все, що їх хоче спинити, та рабують широко шумячий ліс, що зі страхом тулить ся до купки, щоби опертись страшенному нападови. Многі тисячі пнів та молодих, в силї житя дерев виривають они, як би на глум, навіть з єго рук і несуть їх з тріюмфом, бавлять ся ними і перевертають, ба, уживають їх навіть за тарани против гребель та гатий дрожачих зі страху людий, кидають ними з страшенною силою та певностию і розбивають нераз людскі заборола. Нехай Бог тогди ратує бідний край, на котрий звалять ся ті розжалїлі маси; навіть втеча не помагає. Скоростию бурі котять ся запінені филї по спокійних полях та урожайни рівнинах — забирають безпощадних все, що лиш можуть унести, а що не заберуть, то зруйнують. А коли они уступають — коли спішать за осередком армії, що не оглядає ся анї на ліво, анї на право, тогди лишають пустиню по собі, де знищили навіть послїдний слїд людскої запопадливости.

Таку страшенну силу має Місісіпі. — Коли-ж Місісіпі перешумить, показують ще лиш смуги намулу на горбах і деревах, до якої страшенної висоти вода доходила, тогди хоч в рiцї все ще кипить і перевертає ся, але она держить ся вже свого русла, і пливе попри попідмулювані береги, з котрих лиш денеде, як би із злости, що їй нестане вже сили, відрыває поодинокі кусні і розпускає їх у своїй водї. Жовтий, глинистий похват рве тогди дуже та робить місцями вири і плеса; брудні баньки стають тогди на водї, а звисаючі у воду верби та молоді деревця бавовни надармо хотїли би тогди побачити себе в каламутній водї як в зеркалї. До того стоять там на горі, неповідділювані від себе майже нїякими людскими домівками величезні, прастарі дерева, стоять поважно і понуро, навіть краєм стрімко відлупаних стїнок, широкі непроходимі луги посплїтані терни-

[1]) Алїґені (Alleghany), звані також Апалячен (Appalachen) суть то великі пасма гір у всхідній части північної Америки, віддїлені від Кордилерів величезним понизєм над рікою Місісіпі. Гори ті мають характер верховини і не доходять нїгде висше як до 200 метрів в гору; они складають ся з 6 до 12 пасом, поміж котрими тягнуть ся вузкі а дуже довгі долини, як би величезні яри. В декотрих пасмах тих гір суть великі, поперечні розколини, котрими перепливають ріки, що виходять із середини тих гір. Найважнїйші пасма суть: Сині гори Blue-Mountains) і Чорні гори (Black-Mountains) та верховина Апалячів. Головним богатством сих гір: вугіль камінний (в Апалячах), що займає десяту часть всего простору вуглевого на цїлім земли, та великі лїси, що дають всїлякого рода материял деревляний. — Скалисті гори (Rocky-Mountains), суть то високі гори в західній части північної Америки, що тягнуть ся майже рівнобіжно з Кордилерами (горами, що ідуть західним берегом через цїлу Америку). Гори сї суть дуже богаті в золото, срібло, мідь, олово, зелїзо і вугіль камінний. З обох повисших сторін гірских пливуть ріки до Місісіпі.

[2]) Місісіпі випливає в державі Мінесота на вижині, де єсть множество більших і менших озер.

[3]) Залив Мехіканьский, часть великого американьского моря середземного, котрого другу велику часть творить Море Караїбске або Антильске.

В домі убогих в місті Ст. Етіен померла сими днями стара жінка, котра вже від давна була здитиніла. Она мала сина, котрий десь давно був пропав і она вже нічого о нім не знала. Той син допустив ся якогось убийства і був засуджений на кару смерти через ґільотину. Старуха нічого о тім не знала. Аж в ночи саме перед тим, коли мали стяти єї сина, она схопилась з постелї о 2 год., стала бігати по сали і була дуже неспокійна та до самого рана не хотїла положити ся, а то як-раз над раном стято єї сина. Лїкарі дуже заінтересувались сим фактом і уважають его за прояв т. зв. телепатиї, або відчуваня на віддалене.

— **Нещасні пригоди.** На стациї в Ярославі переїхала машина слугу від зелїзниці Гната Маслїйчука, котрий хотїв перебігти через шини, коли вже машина їхала. — На весїлю в господаря Олекси Маркова в Коропужи рудецкого повіта один гість Іван Брегій, уже старший чоловік, запив ся так, що пополудни завели его до шопи, аби переспав ся. Коли вечером заглянули до него до шопи, він уже не жив; здає ся замерз. — Селянин Василь Бегій з Туря старомівского повіта, чоловік хорий на умі, замерз під лїсом. — Дивною смертию померла 19-лїтна слуга Олена Шайна, що служила у Павла Вавриковича в Гачеві, бжозівского повіта. Спала на лавці, скотила ся підчас сну з лавки на землю, тілько зойкнула і вмерла. — На дорозї, що веде з Колодїівки до Старого Скалата найшли неживу Зоську Чорну з Колодїівки. Ще 10 лютого пішла була в гості до Старого Скалата до свояків, в дорозї замерзла, а найшли єї аж по двох недїлях. — В Торговици товмацкого повіта три особи погибли від чаду в ночи з 13 на 14 лютого, а то селянин Дмитро Головчук, его 18-лїтна донька Анна і 6-лїтний син Петро. — Слуга Анна Скірка в Бортятині мостиского повіта зараз по породї завинула свою дитину в полотно і положила в скриню; там дитину найшли по двох днях неживу. — В цегольни на Кмети в Перемишли засипала земля і задушила робітника Осипа Карасевича з Острова. Мав 26 років. Ратували его та не помогли. — В Гурках бжозовского повіта найшли неживого побережника Петра Точка. Думали, що він замерз, а тимчасом его хтось убив, бо мав на голові слїди ударів. — З Романового села до Камінок збаражского повіта дня 5 лютого пішла Явдога Дїдух, жінка Івана. Була велика снїговиця, она присїла на поли на купі навозу і замерзла. Найшли єї по трьох днях.

Господарство, промисл і торговля.

Рада надзираюча Товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ відбула дня 27 лютого 1895 по полудни, під проводом президента Теофіля Бережницкого, в присутности ц. к. радника Намістництва Адольфа Гута, яко комісаря правительственного, четверте квартальне засїдане. Дирекция товариства зложила справоздане о чинностях своїх, поступі, орґанізациї і розвою в четвертім кварталї, як також представила образ розвою і стан товариства в цїлім другім роцї адміністрацийнім. В тім роцї було в товаристві „Днїстер“: 17248 обезпечень на будинки селян і маломіщан, 952 обезпечених церквий, 650 обезпечень будинків парохіяльних, 641 инших обезпечень тревалих, 2451 обезпечень движимостий і збіжа в соломі; разом 21.942 важних обезпечень, загальної вартости 13,135.138 зр. в. а., за котрі зібрано задатків на премію 109.308 зр. 57 кр.

З обезпечень комітетів парохіяльних припадає:

на Арх. Еп. львівску 433 церквий і 290 приходств,

на Епархію перемиску 267 церквий і 188 приходств,

на Епархію станїславівску 250 церквий і 170 приходств.

Обезпеченя всї походили з 2027 місцевостий (громад) в 57 повітах Галичини і Буковини. З повисшої обезпеченої вартости реассекуровано 5,157,016 зр. т. є. 39%, за що заплачено премію 40.868 зр. 53 кр. т. є. 37% премії, позістало на власне ризико 61% вартости в сумі 7,978.122 зр. а. в. Шкоди були на 209 полїсах в 116 місцевостях в 141 случаях, котрі трафили 192 властителїв з 373 будинками і 31 запасами збіжа і движимостями, а іменно 159 шкід на будинках звичайних, 3 шкоди на церквах, 13 шкід на будинках парохіяльних (за котрі виплачено відшкодоване 8006 зр. 46 кр., а премія за всї будинки парохіяльні принесла 8.629 зр. 55 кр.), 3 шкоди на школах, 20 шкід на запасах збіжа, 11 шкід на прочих движимостях. Всї відшкодованя, разом з коштами лїквідацийними виносили суму 54.505 зр. 34 кр., з котрих Товариство реасекурацийне звернуло 20.550 зр. 27 кр. т. є. 37·5% — отже поніс „Днїстер“ на власний рахунок 33.995 зр. 07 кр., т. є. 55 прц. від премії netto. (В першім роцї виносили шкоди по відтрученю реасекурациї суму 15.204 зр. 53 кр., т. є. 38 прц. від премії netto).

Кошта адміністрацийні загально виносили 14.438 зр. 39 кр.—13 прц. від чистої премії, коли в першім роцї коштовали 15.315 зр. 55 кр. т. є. 19 прц. від чистої премії. До фонду резервового відложено 11.942 зр. 61 кр., так що тойже виносить з кінцем другого року 21.218 зр. 81 кр. Зарезервовано на рік слїдуючий премію 22.814 зр.

Рада надзираюча приняла до відомости і одобрила справоздане Дирекциї і рахунки провірені комісиєю ревізийною, почім ухвалила, з надвишки доходу між иншими призначити суму 2000 зр. на виплату 4% від фонду основного, властителям листів удїлових, а квоту 640 на публичні добродїйні цїли і поставити в тім взглядї відповідне внесене загальному зборови товариства.

Загальні збори товариства мають бути скликані на день 8 мая 1895 до Львова.

В справі товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ приняти до відомости, що ц. к. висший суд краєвий у Львові затвердив ухвалу ц. к. суду краєвого яко торговельного у Львові, котрою відмовлено зареєстрованя статуту згаданого товариства і рішено внести відклик до ц. к. Найвисшого суду у Відни.

Телеґрами.

Букарешт 4 марця. Вчера підписано тут угоду межи Румунією, Росиєю а Австриєю в справі плавби на Прутї.

Петербург 4 марця. Цар занедужав на горло внаслїдок інфлюенци. — Ґазеті „Кієвлянин“ відобрано на місяць право продажи поодиноких чисел.

Льондон 4 марта. Звиш 200.000 робітників шевских заповіли страйк внаслїдок непорозуміня з фабрикантами обуви.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3·00	10·45	3·25	11·11	7·31	--
Підволочиск	6·44	3·20	10·16	11·11		—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33		—
Черновець	6·51		10·51	3·31	11·06	--
Стрия	—		10·26	7·21	3.41	7·46
Белзця	—		9·56	7·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

Надіслане.

За редакцию відповідає Адам Кнехавецкий

стими лїянами[4]), тягнуть ся попід ними, заповняючи ще то одиноке вільне місце, яке може було колись межи тою масою дерев і корчів.

Том Барнвель плив по прибутій ріці поволи і без великого труду та уїхав, то веслуючи, то розтягнувшись як небудь, може яких десять миль дороги. Тепер побачив малий, круглий островець перед собою, що зарослий густо вербами лежав оттак може по середині ріки, а коло котрого похват води, як здавало ся, брав его на право. Пустив отже човен з водою, а та занесла его досить близько до західного берега, де луг тягнув ся так близько до що галузє на самім переді позгинало ся було у воду і своїм твердим листєм ловило піну та розділяло єї. Повириване дерево лежало тут так одно на другім, що Том мимоволї споглядав на него через хвильку і як-раз ще думав собі, як би то сюди навіть медведеви прийшло ся трудно перебрати ся, коли — майже таки коло него, не дальше, як може на двайцять кроків з посеред тої гущавини — ніс ся до него веселий і дзвінкий голос скрипки. Том видивив ся здивований; але незадовго був таки певний, що там грає дїйстно якийсь незнакомий чоловік на скрипці; він став аж якось не певно розглядати ся, чи то він ще дїйстно пливе на Місісіпі та саме попід якийсь луг, або чи не заплив може з необачности до якогось незнаного доси міста.

Але то було певно, що він пливе по ріці а так само було певно, що хтось грає; отже він постановив собі подивити ся, хто тут в арканзаскім пралїсї дає сольовий концерт і підплив човном під сам беріг, привязав его тут до молодої сікомори, що добувала ся з поміж двох більших пнів, і вилїз відтак — бо дороги не було нїгде видко — по тійже самій сікоморі на стрімкий беріг. Але там мусїв прокладати собі ножем дорогу до того місця, звідки доходив до него голос скрипки. З трудом добив ся він наконець до вершка якогось виверненого, чи як він опісля переконав ся, зрубаного дерева, через котре переліз дальше і тепер нараз розсьміяв ся в голос, коли побачив тут серед луга перед собою самотного музику, окруженого хиба лиш самими хащами та москітами.

Був то молодий мужчина лїт може за двайцять і чотири або пять, з кучерявим, темно-брунявим волосєм і грубим, опаленим карком, лиш в бавовнянім сорочцї і таких самих штанах; коло него лежав соломяний капелюх з широкими крисами і сокира, що була приперта до пня, коло котрого він, видко, лише що недавно робив. Мужчина той сидїв собі вдоволений на вистаючій гиляці, обернений плечима до Тома, та виграв на своїй зовсім не в Кремонї зробленій скрипці так завзято, як коли-б его граня слухало повно людий, а він мав здобувати собі славу знаменитого музики.

Коли він почув, що тут серед сеї пустари засьміяла ся поза ним якась людина, обернув ся, але зовсім не переривав собі свого граня і держачи в зубах люльку на короткім цибушку відозвав ся до чужинця ще коротшими словами:

— Ну, як ся маєте, сер? — як коли-б то був хтось такий, котрого він виглядав вже від самого рана, а тепер увидів его вже здалека, що він іде широким гостинцем а не висуває ся позад него із густих, непроходимих корчів.

(Дальше буде).

[4]) Лїянами звуть ся взагалї всї ростини, котрі своїм билом або пнем вють ся по других як н. пр. дикий виноград, хміль і т. д. В теплих краях єсть дуже богато таких ростин всїлякого рода.

КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО
купує і спродає
всякі ефекти і монети
по курсі деннім найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї
Яко добру і певну льокацію поручає:

4½% листи гіпотечні	4% пожичку пропінаційну галицку
5% листи гіпотечні преміовані	5% " " буковиньску
5% листи гіпотечні без премиї	4½% пожичку угорскої желізної дороги державної
4½% листи Тов. кредитового земс.	4½% пожичку пропінаційну угорску
4½% листи Банку краєвого	
4½% пожичку краєву галицку	

4% угорскі Облигациї индемнізаційні;
котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає
по цінах найкористнійших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всілякої провізиї, а противно замісцев лишень за відтрученєм коштів.

До ефектів, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 6

Бюро оголошень і дневників
приймає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах оригінальних.
До
Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-у“
може лише се бюро анонси приймати.

Бюро дневників і оголошень
Л. ПЛЬОНА
у Львові
улиця Кароля Людвика ч. 9.
приймає
абонамент на всі дневники
по цїнах оригінальних.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ
поручає
найновійше патентоване начинє кухонне з вні ґальванічно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалією.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях заліза.

С. Кельсен у Відни
поручає
Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.